

som vi hidtil have sluttet os til, som det ærede Medlems. Naar den ærede Lands-
tingsmand dernæst vilde hævde, at hans
Standpunkt var langt mere demokratisk end
det, vi indtage, saa forekommer det mig, at
det ærede Medlem ved en saadan Paastand
blev mere end almindelig interessant. Det
ærede Medlem plejer jo i Reglen at maale
Lødligheden af andre Medlemmers demo-
kratiske Sindelag efter deres udbitte Svar for
at komme den nuværende, som det ærede
Medlem plejer at udtrykke sig, provisoriske
Regering til Livs. Paa andre Omraader
f. Eks. gaar det ærede Medlem saa vidt,
at han ikke vil være med til at stemme for
en Finanslov til denne Regering, men i
dette Tilfælde falder det ærede Medlems
Bane ganske parallel med dette Mini-
steriums, og saa nær den, at det ærede
Medlem selv i Slutningen af sit Foredrag
betone, at der var Sandsynlighed for, at
disse Baner ved en ringe Smødefommen fra
begge Sider kunde smelte sammen. Det er
høist besynderligt at høre fra det ærede
Medlem, at han kan finde en Sammen-
smeltning med den ærede Regering, demo-
kratisk. Jeg forstaar derfor ikke det ærede
Medlems Stilling i dette Tilfælde, naar
han vil hævde for sig, at hans Standpunkt
er langt mere demokratisk end det, min
ærede Kollega og jeg indtage. Det er
ogsaa betegnende for det ærede Medlem, at
han flere Gange maatte fundere sin Stilling
ved Citater fra forhenværende Folketings-
mand Rimestad. Ogsaa dette er i høj
Grad karakteriserende for det ærede Medlem,
hvad der i øvrigt er paavist en Gang i Dag
af en æret Taler, den ærede Ordfører for
Mindretallet. Maaste ogsaa dette kunde
være et Svar til den ærede Landstingsmand
for 1ste Kreds (N. Knudsen). Det ærede
Medlem er vist ikke langt fra at forveksle
Demokratiets Interesser og Kjøbenhavnernes
Interesser eller at sammenblande dem i en
utilgivelig Grad. Det er ikke mig bevidst,
at Kjøbenhavn nogen Sinde har udmærket sig
synderligt i Demokratiets Tjeneste, og jeg
tror ikke, at det ærede Medlem har Ret
til at paastaa, at vi ikke værne Demokratiets
Interesser, naar vi ikke særlig varetage
Kjøbenhavns. Det forekommer mig, at
det ærede 4de Medlem for 7de Kreds
(Madjen Mygdal) maa blive noget betænke-
lig ved at have saadanne allierede som den
sidstnævnte Landstingsmand og det ærede
4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen).
Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret
til at paastaa, at vi ikke værne Demokratiet,
fordi vi ikke ere tilbøjelige til i samme Grad
at værne Kjøbenhavns Særinteresser. — Det

ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det.
Hansen) skal jeg ikke sige meget til. Jeg
skal kun bemærke, at jeg ikke er berettiget
til at tilfredsstille det ærede Medlems Vibe-
begærlighed om, hvad der er foregaaet i
Udvalget. Kun saa meget skal jeg sige, at
han overvurderede min ærede Kollega i
Udvalget og mig og undervurderede vore
Kolleger i Flertallet, naar han mente, at vi
havde spillet en Rolle som Bussemænd i
Udvalget. Det er en komplet Misforstaaelse
af det ærede Medlem. Da Tiden er saa
langt fremrykket skal jeg indstrænge mig til
disse Bemærkninger og anbefale Flertallets
Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem har
været fuldkommen berettiget til at værg
sig, som han gjorde. Jeg har allerede an-
tydet, at der baade i Gaar og ogsaa i Dag
er faldet Dringer, som vare temmelig nær-
gaaende mod Medlemmer af Udvalget, og
som havde en personlig Karakter. Jeg vil
dog bede om, at man ikke gaar videre i den
Retning, og navnlig ikke kommer ind paa
enkelte Medlemmers demokratiske Stilling i
Forhold til Kjøbenhavn. Vi ville i saa
Fald ikke kunne blive færdige i en nær
Fremtid.

Den 4de Landstingsmand for 7de Kreds
har Drdet for en ganske kort, personlig Be-
mærkning.

Madjen-Mygdal: Det ærede Med-
lem, som nys satte sig, byggede hele sin
Udvikling paa den Paastand, at jeg skulde
have jagt, at mit Forslag var langt mere
demokratisk end det, Flertallet har fore-
slaaet. Det høje Ting vil have lagt Mærke
til, at jeg hverken i Betænkningen eller her
i Salen i Gaar eller i Dag har jagt et
eneste Ord i Retning af, hvilket af de to
Forslag der var mest demokratisk. Jeg har
blot talt om at respektere Grundlovens
Bud, intet andet. Naar det ærede Medlem
sammen med det ærede Medlem for 8de
Kreds (Breinholt) paaberaabte sig foruden
andre afdøde Berg for deres Opfattelse, skal
jeg gøre opmærksom paa, at Berg jo mange
Gange, hvad jeg for Næsten allerede tidligere
har nævnt, antydede, at en Grundlovsforan-
dring var det, han helst ønskede, men da
det var uopnaeligt, hvede han f. Eks.
i 1890—91 (se Folketingsstidenden S. 2477)
Regeringen sin Anerkendelse for, at den endelig
en Gang havde højet sig for Paabudet i §
32 og efter sit Tykke søgt at udføre den
loyalt; det var første Gang, det var sket,
trods alt, hvad der var talt i denne Sag.
Signende Udtalelser ere komne fra afdøde